

Stærmose:

Det ærede Medlem Hr. Paul Holt er af tvingende Aarsager forhindret i at være til Stede ved Debatten her i Formiddag, og jeg har derfor — med nogen Betænkelighed — paataget mig den Opgave ganske kort at tilkendegive hans Standpunkt til de foreliggende Forslag. Jeg skal saa, naar jeg er færdig med det, fremføre min egen Mening, som er den stik modsatte af hans.

Det ærede Medlem Hr. Paul Holt vil lægge Vægten paa, at et Flertal af Menighedsraad nu har udtalt sig mod Adgang for Kvinder til Præsteembeder, og at et stort Antal Præster har udtalt sig i meget stærke Vendinger og med stor Styrke i samme Retning. Der maa efter det ærede Medlems Mening lægges Vægt paa disse Udtalelser, saaledes at man maa konstatere, at Modstanden mod at give Kvinder Adgang til Præsteembeder er styrket. Ved første Behandling havde det ærede Medlem Hr. Paul Holt Lejlighed til at fremføre sine principielle Synspunkter, og der kan henvises til den meget fyldige og grundige Motivering, der ved den Lejlighed blev fremført. Ud fra denne Motivering vil min Kollega gaa imod baade det Ændringsforslag, der er stillet, og Ministerens Forslag. Det Forslag, der er stillet fra konservativ Side angaaende Nedsættelse af et kirkepolitisk Udvalg, kan det ærede Medlem Hr. Paul Holt støtte, fordi det giver Udtryk for en Bestræbelse for at hindre et Indgreb i Kirkens indre Anliggender, indtil det er meget grundigt overvejet, et Indgreb, som efter hans Mening kan faa de alvorligste Følger. Det ærede Medlem Hr. Paul Holt vil følge den folkekirkelige Udvikling med den dybeste Bekymring, hvis det fremsatte Lovforslag gennemføres, idet der da ved denne Lov kan skabes Grundlag for Strid og Splid i Folkekirken.

Jeg vil herefter gaa over til ganske kort at meddele, hvordan jeg for mit Vedkommende agter at stille mig til de foreliggende Forslag; jeg kan meddele, at det er sandsynligt, jeg med de Synspunkter, jeg her gør gældende, vil følges af Halvdelen af min Gruppe.

Ved første Behandling sagde jeg ganske kort, at jeg for mit Vedkommende kunde støtte Kirkeministerens Forslag, og det Standpunkt, jeg ved den Lejlighed indtog, vil jeg stadig opretholde. Jeg skal ikke nægte, at der for mit Vedkommende gør sig Dragninger gældende mod det Synspunkt,

som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen paa et Flertals Vegne har fremført, men jeg vil alligevel holde mig til, at den Moderation, der er vist i Kirkeministerens Forslag, er naturlig, saaledes som hele Sagen i Øjeblikket stiller sig. Det er imidlertid ikke alene dette Hensyn til Sagens øjeblikkelige Stilling, der er afgørende for min Indstilling til de foreliggende Spørgsmaal, men der er, synes jeg, en Baggrund for den højtærede Kirkeministers Forslag, som fortjener at fremhæves, naar man vil stille sig kritisk til Lovforslagets Moderation. Det er den, at der i den øvrige kirkelige Frihedslovgivning er Mulighed, og flere Muligheder, for den kirkelige Betjening, man ønsker. Der er Muligheder derfor ved de Friheder, der er givet med Hensyn til Valgmenigheder inden for Folkekirken, der er ogsaa Muligheder derfor ved de Rettigheder, der er givet evangelisk-lutherske Frimenigheder i Forholdet til Folkekirken, og der er Mulighed for at faa den Betjening, man ønsker, gennem de Regler, der er givet om, at ganske faa Familier kan faa overladt Folkekirken Bygninger, Kirkerummene, til Brug for Gudstjenester med den Præst, de ønsker sig betjent af. Jeg synes, at naar man erindrer denne Baggrund, som vi har i vore almindelige Friheder for de danske Menigheder, kan man med god Samvittighed, selv om man føler Dragninger i Retning af Flertalssynspunktet med Hensyn til den absolutte Ligeret, gaa ind for den højtærede Kirkeministers Forslag.

Med Hensyn til det Forslag til Paa-stand paa Overgang til Dagsordenen, der er stillet af de ærede Medlemmer Hr. Fabricius, Hr. Fibiger og Hr. Hvidberg, vil jeg sige, at jeg kan for mit Vedkommende ikke se, at der med den højtærede Ministers Forslag gribes ind i Kirkens indre Anliggender. For mig staar det saadan, at der her gives Menighederne en ny Frihed og føjes et nyt Ansvar til de Friheder og det Ansvar for selv at afgøre Sagerne, som Menighederne har faaet gennem ca. 80 Aars kirkelig Frihedslovgivning. Da jeg altsaa ikke kan anerkende, at der ved Ministerens Forslag gribes ind i Kirkens indre Anliggender, maa jeg stemme imod den stillede Dagsorden, og jeg vil for mit Vedkommende stemme for den højtærede Kirkeministers Forslag om Adgangen til Præsteembeder i Folkekirken.